

Bemenni Isten nyugalmába...

Köszöntés: Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű (Mt 11,28-30).” Ámen.

Gyülekező ének: 182. dicséret: „Karácsony ünnepében, karácsony ünnepében...”

Fennálló ének: 315. dicséret 1. verse: „Krisztus Urunknak áldott születésén, ...”

Fő ének: 315. dicséret 2-7. versei: „A magasságban dicsőség Istennek, ...”

Előfohász: „Évenként háromszor jelenjék meg minden férfi Istenednek, az Úrnak a színe előtt azon a helyen, amelyet ő kiválaszt: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a lombsátrak ünnepén. De senki se jelenjék meg üres kézzel az Úr színe előtt! Mindenki aszerint vigyen ajándékot, amilyen áldást kapott Istenedtől, az Úrtól, aki adja azt neked (VMóz 16,16-17).” Ámen.

Lekció: Lukács evangéliuma 2,1-14: *„Történt pedig azokban a napokban, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Kvirinius volt a helytartó. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban. És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarat.”*

Előima: Jézusunk, Üdvösségünk! Szívünk, lelkünk és életünk Előtted van. Eljöttünk, hogy lássunk. Megérkeztünk, hogy halljunk. Ideértünk és befutottunk, mert mást szeretnénk és másképpen akarunk ünnepelni. Bocsásd meg, hogy nem

tudjuk megfogalmazni kéréseinket, hogy nem tudjuk, mit akarunk. Köszönjük, hogy Te tudod és ez nekünk ma is elég. Te már rég eldöntötted, hogy jóakarátú embereket akarsz belőlünk faragni. Istenünk, kérünk, cselekedj, hogy eljusson hozzánk az üzenet, hogy megszólaljon a telefonunk, hogy megérkezzen a várva várt felmentő levél a levélpostába, hogy a sűrű rengetegben, Te légy a legbecsesebb ajándék és ne csak a fa alatt keressük a megérdemelt csecsebecséinket. Kérünk, hass át bennünket nyugalommal, áraszd ki ránk békességedet, jöjj közénk úgy, ahogyan azt már régen megígérted. Fogadd tőlünk kedvesen, Urunk, szegényes szálláshelyünket. Add, hogy ne szolgáljon csak Téged, hanem minden embert ezen a földön. Járj át azzal, ami csak Nálad van, étellel, életörömmel, szabadulással és jószággal. Készíts Igéd hallására és adj nyitott szívet, befogadó lelket, hogy aktív pihenésünk bensőnk legjavát szolgálja. Könyörülj rajtunk, Jézusunk. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 313. dicséret 7. verse: „Én úr, ő pedig lett szolga...”

Textus: Királyok I. könyve 8, 56. 60. 61. verse: *„Áldott az Úr, aki nyugalmat adott népének, Izráelnek egészen úgy, ahogyan megígérte. Egyetlen szó sem vészett el azokból az ígéretekből... Hadd tudja meg a föld minden népe, hogy az Úr az Isten, nincs más. Legyen a szívetek teljesen az Úré, a mi Isteniünké...”*

**Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

„A karácsony olyan, mint egy pont a hosszú mondat után. Itt meg kell állni. Szünetet kell tartani, mert utána egy új mondat következik.” (Friedrich Lajos)

„...de íme, nagyobb van itt Salamonnál (Mt 12,42)!” Izráel sorban harmadik királya bölcsességéről volt híres. Mindenki, még a pogány uralkodók is megerősítették ezt a hírt, és a föld végső határáig eljutott ennek az üzenete Séba királyné által is. Mégis, amikor Salamon belép a templomba és megáldja Isten népét, nem tud önmagára tekinteni. Imádsága után az áldás csak Istentől származhat. Salamon dicsőíti Istent. Salamon hálát ad az Úrnak. Ez a nap a legmélyebb bizonyágtétel Isten hűségéről. Salamon ezt így értelmezte és ennek kifejezője áldáskívánása elején: „Áldott az Úr!” Áldott az Úr! Áldott karácsonyt szeretettel kívánunk egymásnak. Sokféle jelzővel illetjük a karácsonyt, de annak szószeres értelmében megtestesítőjét, valahogy nem tudjuk a sok bennünket ért

áldással összekapcsolni. Kezdődjön a mi ünneplésünk azzal, hogy Neki adunk hálát, Általa éljük át a csodát, Tőle várunk minden áldást, Tőle kérjük el és Hozzá fohászkodunk ünnepünk áldásaiért. Áldott az Úr a 2024-es esztendő karácsonyáért, hogy megérhettük. Áldott az Úr a 2024-es esztendő karácsonyáért, hogy betelt dicsőségével a temploma. Áldott az Úr a 2024-es esztendő karácsonyáért, hogy honol még a szeretet ott, ahol az Ő nevével és az Ő nevéért gyűlnek egybe a testvérek. Az angyalok ugyan ezzel a hírral érkeznek a földre: „Dicsőség a magasságban Istennek...” Megadni ma Istennek a dicsőséget. Megadni ma az áldások kútfejeként a tiszteletet. Megadni ma Istennek a templomában kijáró dicsőítést. Nem a bölcsesség és nem a bölcsesség ideje van ma, hanem a rácsodálkozás ideje arra az Úrra, Aki szeret, biztat és közénk jön azért, hogy még közelebb legyen. Isten népének valódi királya, a Seregek Ura ugyanis több ízben adott nyugalmat népének. Józsué idejében ellenségeitől való nyugalmat biztosított: A mérómnai ütközet után Isten békét, nyugalmat adott a háború után. (ld. Józs 11,23) A letelepedés közben és után ezt olvassuk: „Nyugalmat is adott nekik az Úr mindenfelől, pontosan úgy, ahogyan megesküdött erre atyáiknak. Ellenségeik közül senki sem tudott megállni velük szemben: minden ellenségüket kezükbe adta az Úr. Egyetlen szó sem veszett el azokból az ígéretek közül, amelyeket az Úr Izráel házának tett, mind beteljesedett.” (Józs 21,44-45) Annak ellenére, hogy az ország nagyobb részét még el kellett foglalniuk. Dávid győzelmei ez a békesség és nyugalom állandósult és teljesedett ki. Isten hangja megszólította választott népét és a környező népeket is. Isten hatalmas tettei tetőfokára hágnak. Amit népéért, mint jóságos Atya tett, minden nemzet elismeri. Salamon az Úrtól származó nyugalomért ad hálát. Salamon a testközelben érzékelhető békességért dicsőíti az Urat. A király dicsőíti Istent, hogy népének nyugalmat adott. Milyen ez a nyugalom? Olyan nyugalom, amely az Úr nyugalmatától függött és függ ma is. Végbe ment egy folyamat. Felépült a jeruzsálemi templom, Isten szövetség ládája méltó helyre került. A király elismeri

Isten Igéjének teljes beteljesedését. Indítóok Isten. Gyújtózsínór az Úr. Az Úr az Isten, nincsen más. Nyugalom. Csendesség. Bemenni az Úr nyugalomába. Megnyugodni. Békességre lelteni. Ezért nincsen más Isten, csak az Úr. Ezt megadni földi király nem tudja. Salamon sem tudta soha Isten népének. Éppen ezért, aki nyugalmat ad, egyedül Isten az. Éppen ezért, akinél a szeretet és a hűség kincsei vannak, egyedül Isten az. Békesség mindenki iránt. Nyugalom a világ irányába. Csendesség a belső szobában. Ezt nem lehet megteremteni, ezt csak elfogadni lehet. Mennyivel inkább mi tudjuk ezt értékelni, amikor mindig valahonnan valami zsinór lóg belőlünk. Fülünk állandóan valamire, valakire rá van kapcsolva. Gondolatainkat elveszi a holnapi teendők zaja. Tervezéseinkben már több napra előre gondolkodunk. Nyüzsgünk. Kattogunk. Zakatolunk. Haladunk a korral. Ugyan már... Nyugalom? Békesség? Csendesség? Elképzelhetetlen. Kivitelezhetetlen. Neked és nekem nem megy. De... Isten Igéjének a teljes beteljesülése Jézus Krisztusban kicsúcsosodott. Isten szabadító tetteinek a csúcsán Krisztus áll, Aki megszületett, Aki földre jött. Isten üdvözítő tette Jézusban lett teljessé. Így kerek a történet. Így egész az üzenet, még akkor is, ha a teljes beteljesedés második visszajövetelével lesz egész. A földi templomok dicsősége nem áll meg, Jézusban Isten olyan hajlékot épített, amelyben a hívő lélek a legsötétebb időkben is megtalálja biztos menedéket, ami kezdettől fogva volt. (ld. Jn 1,1) Jézus a te csendességed biztosítója. Jézus a te nyugalmad megtestesítője. Jézus a te békességed igazi forrása. Ő azért jön, hogy nyugalmat adjon. Ő azért jön, hogy bemehess te is Isten nyugalomába. Ő azért száll síkra ma is Isten Lelke által, hogy megnyugodj, megpihenj, elcsendesül, élj azzal a lehetőséggel, amire már olyan régen vágysz. Megnyugodni. Elpihenni Isten békességében. Látszólag a karácsonyi történet tele van sok zűrzavarral. Akadály hegyén hátán. És mégis, amikor a gyermek Jézus földre jön, már senki sem beszél a népszámlálásról, már senki sem beszél a nyugvó hely kereséséről, hanem a legfontosabb dolog, hogy minden elpihenjen. Az érkező gyermek nyugtat le mindenkit. Az érkező gyermek

által költözik be a békesség József és Mária életébe. Az érkező gyermek által csendül meg a mezőn a sötétség kellős közepén az ének: Békesség a föld és a menny Istenétől az embernek. Vajon tudjuk ezt a nyugalmat és ezt a békességet olyan áhítattal fogadni, mint egykor a Jézus mellett megállók? Salamon a törvényes feltételét elmondja, imádkozik is és parancsként a népre testálja: ***Legyen a szívetek teljesen az Úré, a mi Istenünké,...***” Törvényes feltétele az együttélésnek meg van fogalmazva, de valljuk be, ennek a hibázó király és népe nem tehetnek eleget. Csak Krisztus tudta azt tökéletesen teljesíteni. Ezt nem lehet parancsba foglalni. Higgyj! Remélj! Szeress! Ugyan már... Ennek nincs létjogosultsága, és tudjuk, hogy a király is több ízben ennek ellene mond. Parancsba foglalni, hogy élj, úgy, ahogyan kell. A tűzzel és vassal érvényesített demokrácia jelszavai ezek. Csak nem kegyelem és nem irgalom. Jézus Krisztusban Isten úgy jön közénk, hogy semmit sem erőltet. Neki nem kell templom, hiszen számára nem volt hely a vendégfogadóházban sem. Neki nem kell fekvőhely, hiszen Ő maga mondja: ***„A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania (Lk 9,58).***” Neki nincs. De azt akarja, hogy neked és nekem legyen, hogy szívedben is zengjen a dal: „Jézus, Jézus, Jézus...” Jézus a te nyugalmad, hontalan szív. Jézus a te menedéked, árva lélek. Jézus a te búvóhelyed, szomorú gyermek. Jézus a te csended, özvegy. Jézus a te békességed, elégedetlen munkamániás. Nem más. Nincs más rajta kívül. Ilyen Isten. Csendesen és váratlanul átölel Fiában, a Jézus Krisztusban. Valld meg bizakodó szívvel és reménykedő lélekkel: „Nekem nem kell más, csak Téged akarlak! Ha volt is más, feledem, csak Téged akarlak.” (Edda) Isten jót akar. Az Úr jósága munkálkodik. Egykor ott a jeruzsálemi templom felszentelésekor és ma is, hogy megszentelt ünnepünk legyen, és testünk, szívünk és lelkünk a Szentlélek temploma legyen. (ld. IKor 3,16) Menj be Isten nyugalmaiba, drága testvérem, menj, ne késlekedj, Ő formáljon, hogy az isteni gyermek személye, áhítatos csendje, Isten Fiának a melegsége didergő lelket, fagyos szívet, dermedtő

értelmedet és kihalt érzéseidet újra felélessze és új hitet adjon, erős bizalommal vértessen fel, bizalmas társsá, bátor lélekké, befogadó házzá teremtsen, ahol egyedül Jézus az Úr az Atya Isten dicsőségére. Ámen.

Utóíma: „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme! Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek Urának féltő szeretete viszi véghez ezt (Ézs 9,5-6)!”

„Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt (IJn 3,1).”

„Népemmé fogadlak titeket, én pedig Istenetek leszek, és megtudjátok, hogy én, az Úr vagyok a ti Istenetek, aki megszabadítalak benneteket az egyiptomi kényszermunkától (IIMóz 6,7).”

„Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen (Jn 14,27)!”

„Sóvárog, sőt eleped a lelkem az Úr udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez (Zsolt 84,3)!”

„Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, Uram, támogatott engem (Zsolt 94,18).”

„Aki pedig minket veletek együtt Krisztusban megerősít és felken, Isten az. Ő pecsétjével el is jegyzett minket, és a Lélek zálogát adta szívünkbe (IIKor 1,21-22).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: Jézus mondja: „Szomorúságotok örömmé fordul... (Jn 16,20b)”

Áldás: „Aki ugyanis bement Isten nyugalomába, maga is megnyugodott a munkáitól, mint Isten is a magáétól. Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugalomba... (Zsid 4,9-11a)!” Ámen.

Záró ének: 329. dicséret: „Itt állok jászolod felett, ...”